

РЕШЕНИЕ

№ 2665

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1445** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. С. Г., чрез адвокат Р., срещу решение № 3879 от 20.10.2022 г. по анд № 6877/2022 г. на СРС, НО, 109 - ти състав, с което е изменен Електронен фиш серия К № 4892384/14.04.2021 г. издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал. 4 от ЗДвП за налагане на административно наказание „глоба” в размер на 1200 лв. за извършено нарушение по чл.21, ал.2 във р. с чл. 1 от ЗДвП намален на 300 лева.

Касаторът оспорва решението като неправилно като противоречи на материалноправните и процесуалните разпоредби. Счита, че не е доказано да е извършил вмененото му нарушение, а така обжалваният ЕФ е необоснован, незаконосъобразен и издаден в нарушение на материалните и процесуалните правила. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на ЕФ. Претендира присъждане на разноските по делото.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът СДВР, редовно призован, не изпраща представител. Представени са писмени бележки, в които оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП даде заключение, че подадената касационна жалба е неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXV касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора и е приел, че на 14.04.2021 г. в 18:22 часа, в [населено място], [улица] до спирка на МГТ „Гробищен парк Бояна“ С посока на движение от [улица] към „Околовръстен път“ при ограничение на скоростта 50 км/ч в населено място въведено с п. 3 В2б, касаторът е управлявал МПС БМВ 120Д, с рег. [рег. номер на МПС]. Нарушението е било установено с АТССАДН САМ S1. На същия е издаден електронен фиш за санкциониране на извършено нарушение по чл.21, ал.2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство № 11743ее, чрез налагане на глоба в размер на 1200 лв. на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 от ЗДвП.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че атакуваният електронен фиш е незаконосъобразен, поради липса на фактически твърдения и при липса на доказателства за повторно извършване на твърдяното нарушение в рамките на една година от извършване на нарушението, за което е издаден процесния ЕФ. Във връзка с приетото е изменил последния като е приложил разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, тъй като констатираната превишена скорост е била с 30 км/ч и е наложил „глоба“ в размер на 300 лв.

Касационната жалба е допустима, като предявена в срок и от легитимирано лице.

Разгледана по същество касационната жалба се явява основателна.

Фактическата обстановка по делото е установена съответно на събраните в хода на съдебното производство доказателства.

От друга страна, направените от СРС правни изводи, касаещи преквалифицирането на деянието и съответно намаляването на размера на наложеното наказание „глоба“ от 1200 лв. на 300 лв., не се споделят от настоящият състав на АССГ. Това е така, защото видно от ЕФ превишената стойност на скоростта е с 45 км/ч, а не както е посочено в решението на СРС превишаване с 30 км/ч. В този случай действително ще бъде приложима разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т.5 от ЗДвП, с която е предвидено, че за превишаване над 40 km/h се налага глоба в размер на 600 лв., а не както е посочил първоинстанционния съд глоба в размер на 300 лв.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая, следва да се вземе предвид забраната да се влошава положението на подсъдимия, респективно на наказаното лице /*reformatio in reius*/. Тази забрана може да бъде дерогирана, при наличието на известни предпоставки. Касационната инстанция може да утежни положението на подсъдимия, респективно на наказаното лице, само при подаден протест на прокурора или жалба на частния тъжител или частния обвинител, респективно в административно-наказателното производство на административно-наказващия орган или на поискалият обезщетение.

В разглеждания казус липсва жалба от страна на административно-наказващия орган или на поискалия обезщетение (такъв изобщо не е бил конституиран като страна в производството пред СРС).

При липсата на предвидена в закона възможност на касационната инстанция да увеличава наказанието и при така направените по-горе констатации, единственото

правомощие на същата е да отмени оспореното решение на СРС и да върне делото за ново разглеждане, основание чл. 345, ал. 3 от НПК, във връзка с чл. 84 от ЗАНН.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 3, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXV касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3879 от 20.10.2022 г. по анд № 6877/2022 г. на СРС, НО, 109 - ти състав.

ВРЪЩА делото на СРС-НО за ново разглеждане от друг състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: